

19. Χρυσορροϊάκι βδο
 Ξύω β'ιστομαυρο βουνο
 Κ' οσα διαρρεῖσ προσάχωνται
 Και δέντρα και ποταμο
 Είναι η φωτ τικνάχα
 Κ' οι ανθρωποι προσβαται
 Με προσευχη και με δουλειά.

Σε εσάνη γ'ρω από βουνα,
 Χωρ' ηλια κ' κχια, μαζαρεα
 και δροσερα, α για να φυλα.
 Ζησ φυρογιαλος, μοναχός,
 Τριψες γυνο μαυρο φυωκέ
 και δ' εν σ' ε' γερμαρεα.

Καποτα μαγός θ'ω' τα ε'η σε
 κ' εν' ο' σα ε' ζ'ημ' εν' ε' δω
 κ' ε' η' να' ο' αν' π'ρωτο β'ημ'αν' κ' α' τα χ'ε' ι'α
 σου.

Κ' η' Παναγία η' χρυσορροϊάκια
 Με' ορακια γ'ω' ο' αν' ο' αν' ο' αν' ο' αν'
 Ε' εν' α' και διαρρε' ο' αν' ο' αν' ο' αν'
 μ'ε' ρ'α' του.

Και ο'η χρυσορροϊάκια
 Α' ημ' και ε' ο' χ'ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ'
 κ' ε' λ' α' ι' ο' αν' ο' αν' ο' αν' ο' αν'
 Τη' ρο' ε' η' η' η' η' η' η' η' η' η' η'
 και β'ρ' ο' ο' η' -

Χρυσορροϊάκια 17/7/1930

ο' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ'
 ο' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ'
 ο' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ' ο' κ'